

Levenslied

Ruud van der Heijden

The image shows the musical score for the song 'Levenslied'. It consists of three staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The first measure contains a C7 chord. The second measure contains an F chord with a first ending bracket over it, labeled '1.' and '2.'. The second staff continues the melody with a C7 chord in the first measure and an F chord in the fifth measure. The third staff continues with a Bb chord in the first measure, followed by F, C7, and F chords in subsequent measures.

Toen ik amper was geboren, met veel te grote oren zei moeder plompverloren: 'tis Lang niet moeders mooiste; maar missien dan droogt ie wel wat knapper op.

Men heeft me bij het dopen, toen ongeveer verzopen en toen ik dan ging lopen, had ik iedere dag 'n bloedneus of blauwe bulten op m'n kop.

Toen ik 'n vak ging leren, wou iedereen proberen, mij te civiliseren, men had het in die tijd met mij nog niet zo slecht bedoeld.

Maar altijd bij die lessen, had ik slechts interesse, voor een der leraressen, m'n eerste liefdesvuur ging branden, nog wat onderkoeld. Ho ho ho ho ho ho 2x

Toen ik voor 't eerst ging vrijen, wisten we geen van beiën, wat of het wel kon lijen. We waren, als het ware, als twee katten in 'n pakhuis; maar dan vreemd

Toen ik het uit wou leggen, was er, om zo te zeggen, niet te ploegen og te eggen, met da meidje, ik zei: 'tis beter als jij de bus naar huis toe neemt.

Ze was wel wat geschrokken en is maar gauw vertrokken, het stro nog in d'r lokken en zei; nou weet ik wat ons moeder destijds heeft bedoeld:

Meidje, je moet snappen, je moet niet te gauw happen en als hij aan wil pappen, dat je dan, voor het aan gaat branden, zorgt dat het bekoelt. Ho ho ho ho ho ho 2x

Toen ik begon te bouwen, met stenen, liep te sjouwen, dacht zij meteen aan trouwen, ze zag zich in haar stoutste dromen, al als bruid, met mij als bruidegom.

Ze zag de huw'lijksnachten, die haar datgine brachten, waar zij zolang naar smachtte: 'n man, 'n stoet met kinderen en 'n huwelijk als 'n veilig heiligdom.

Ik wou haar nog bepraten; maar dat mocht niet meer baten, ze was in alle staten, toen ik haar zei, dat 't huwelijk, van 't gevaar knoelt.

Ze wees me de gemakken, ze zei naar me te snakken en wist me in te pakken. Ze zorgde dat het aan ging branden en niet te gauw bekoelt. Ho ho ho ho ho ho.

M'n haren kleuren grijzer, ik breek, gelukkig wijzer, niet meer met handen ijzer. Dat heb ik ondervonden, tot m'n scha' en schand en tot m'n grote spijt.

'kHeb stilaan leren zwijgen, bekijk wel wa'k zal krijgen

en al m'n dagen rijgen, zich stuk aan stuk aaneen, tot 'n gedegen regelmatigheid.

Ik leef ook wat gezonder, m'n vormen worden ronder

en waar'k me om verwonder, dat alles naar de bliksem gaat, al lijkt het goed bedoeld.

De knieën worden slapper, de vriendenkring wordt krapper

ik vrij niet meer zo dapper. 'tIs nou, voor't aan gaat branden, lang en breed bekoeld. Ho ho ho ho ho ho 2x